

12 rondó, hibával és ajánlással

*előbúvik s megnő a szájon át
mint apró emberen a nagykabát*

1.

kóborol a líra a lant hever
Duna-partra feküdt ki a bálna
Budáig nyúlik át a fél lába
sorokat rágcsál költeményt vedel
sok mennybolton felhőt összeterel
nincs kedve ki nem toszott s zabált ma
kóborol a líra a lant hever
valaki mindent szét- és elkever
rögeszméjét mára megtalálta
nyárelői szél fényesre sikálta
feketére érik két szem szeder
kóborol a líra a lant hever

2.

Duna-partra kifeküdt a bálna
sorokat nyel költeményt lefetyel
mennybolton sok felhőt összeterel
összepakja mint a rongyot a vágya
batyujába köti és felvigyázza
kóborol a líra a lant hever
kifeküdt a Duna-partra a bálna
összerántja s beletalál a vágya
mint cérna a vásott nadrág lukára
és megérik a fekete szeder

Isten mindent szét- és összeszerel
félrelép és félrímekre riszál ma
Duna-partra kifeküdt a bálna

3.

Budáig nyúlik át a fele lába
amíg megérik magától a szeder
kóborol a líra fűvön lant hever
visszanyúl Budáról a fél lába
nincs kedve ki nem toszott s zabált ma
sorokat rágcsál költeményt vedel
átnyúlik Budáig a fél lába
szívkórházban döglődik a babája
Isten mindent szét- és összeszerel
és elkever és kikever s bekever
Duna-parton napozik a bálna
Budáig nyúlik át a fél lába

4.

sorokat rágcsál költeményt vedel
összerántja s beletalál a vágya
mint cérna a vásott nadrág lukára
ha nem kérdezik akkor is felel
tavaszban nyárban s az őszben telet
rákapott a beszéd ezüst húsára
sorokat rágcsál költeményt vedel
mennybolton sok felhőt összeterelel
mint a hajnal piroslik a pinája
szívkórházban döglődik a babája
mintha Isten szét- és összeszerel
sorokat rágcsál költeményt vedel

5.

sok mennybolton sok felhőt összeterelel
nincs kedve ki nem toszott s zabált ma
csak átnyúlik Budára a lába
rágcsál költeményt sorokat vedel
sorsokat csócsál kővizet vedel
szívkórházban döglődik a babája

sok mennybolton felhőt összetere
feketén érik a szívben a szeder
nyárelői szél fényesre sikálja
erre dobja s arra meg riszálja
kóborol a líra a lant hever
sok mennybolton sok felhő hever

6.

nincs kedve ki nem toszott s zabált ma
érik feketére a szem szeder
mint csillagot egy lámpát lever
mintha ráfújna a gyertyára
a lelket a szél átjárta
amit Isten szét- és összeszerel
nincs kedve ki nem toszott s zabált ma
hogya lépne félrímekre riszálna
miként csillagot egy lámpát lever
az ember és darabokban hever
összecsukja mint a bicskát a vágya
nincs kedve ki nem toszott s zabált ma

7.

kóborol a líra a lant hever
átnyúlik Budára a fél lába
hogy kifeküdt a Dunához a bálna
mint csillagot egy lámpát lever
az ember is darabokban hever
fényesre szél sem eső nem sikálja
kóborol a líra a lant hever
égboltra felhőnyáját nem terel
rátalál hogy befoltozza a vágya
mint cérna a vásott nadrág lukára
mint naplemente pírja a pinára
elkókad a líra a lant hever

8.

Isten mindent szét- és összekever
és mint a békét a Béke ujjá
a rolót fel- le- s fel- meg lehúzza

a világnagy hálósobában
mint Playboyban a pucér test hever
ujjbegyén vércsöppnyi alvadt szeder
Isten mindent szét- és összekever
fölhúzza aztán a rolót újra
mint ujjas kesztyűt a kesztyűs ujra
s nem másnak magának húzza
miként a cigány újra meg újra
lélekre nincs szükség csak izgága húsrá
Isten mindent szét- és összekever

9.

rögeszméjét mára megtalálta
előbúvik s megnő a szájon át
mint apró emberen a nagykabát
a lélek egyetlen tájra rámutat
megjelölve a bizonyos utat
s teremti meg mázsányi önmagát
rögeszméjét mára megtalálta
zsebének mélyén ráspolyt nem kutat
nem tölt egyedül többet éjszakát
csak lázat akar s többé nem hazát
mindegyik cellának van saját rácsa
rögeszméjét mára megtalálta

10.

nyárelői szél fényesre sikálta
a mennyboltot hol eladó az érdem
ahol az áru ára tudott s érthető
hogyan rohad lucskossá a pálma
a bűz sok apró túje ha átjárja
s mennyit ér a lopás s ki a büntető
nyárelői szél fényesre sikálta
és hőst a kora kisilabizálja
hol lukas a magas ég ha nézem
a luk maga a sárga érdemérem
mint a földet a földnek aszálya
nyárelői szél fényesre sikálta

11.

feketére érik kettő szem szeder
ha mint Isten szét- és összeszerel
elkóborol a líra a lant hever
sorokat rágicsál költeményt vedel
égbolton sok felhőt öszveterel
Isten mintha szét- és egybeszerel
feketére érik két szem szeder
eljár melletted majd melléd hever
az éjszaka zaja és nem felel
ha rendőr kérdezi gyorsan elszelel
megérik két szem fekete szeder
feketére érik két szem szeder

12.

kóborol a líra a lant hever
mint csillagot egy lámpát lever
a világ darabokban hever
öles léptekkel érkezik kever
szétszed az Úr és mégis összeszerel
mint csillagot egy lámpást lever
kóborol a líra a lant hever
mint kutya hátán a hám s a heveder
simul a lomha testhez az Isten
e csupa szőrtelen lélek-teher
míg egy csillagot mint lámpát lever
hol kóborol a vers hol elhever

Ajánlás:

mondod úgy tűz szombaton a nagy Nap
a fényben nem vagy számomra látható
sem a tó felett az égből léghajó
mely mint az égből pont égkerék
ha nem is szédül el de szédeleg
ekkora fényben nem vagy látható
mondod úgy tűz szombaton a nagy Nap
mi akiket bár egymásnak hagytak
ugyanazon utca szemközti oldalán
olyanként mint két becsukott ablak
mint Napban a Nap égben a kék hab